

se tato stanovená lhůta zkracuje o čekatelskou dobu, jež platila pro příslušnou skupinu v den, ke kterému se zařazení provedlo, je-li v kategorii úřednické, o niž jde, zavedena čekatelská doba.

Za tohoto stavu práva měla být propočtena st-li, který byl podle zák. č. 137 z r. 1920 zařazen od 1. července 1919 do X. úředn. třídy hodn. a měl podle názoru žal. úřadu právní nárok na propočtení služ. doby podle zák. č. 222/20, veškerá jeho služ. doba podle § 3 bod 2 odst. 1 a 2 cit. vlád. nař. č. 666/20 a je opačný názor žal. úřadu v rozporu se zákonem.

Na tom nemůže nic měniti ani předpis § 2 zák. ze 17. února 1920 č. 137 Sb., který stanoví, že se vykoná zařazení stát. lesních do příslušných stupnic plat. XI.—IX. hodn. třídy podle stavu a s účinností od 1. července 1919. Jeť normou touto určen toliko termín, od kterého počíná podle vůle zákona přeřazení zmíněných zaměstnanců do kategorie úředníků skup. D a od které doby se stávají zaměstnanci ti úředníky skupiny té, resp. od které doby jim přísluší platy hodn. tříd. a plat. stupnic, do nichž byli podle délky své celé služ. doby zařazení (srovnej § 2 zák. č. 137 z r. 1920 ve spojení s § 2 zák. č. 374 z r. 1919). Jiného nelze z předpisu toho vyčísti a schází v něm zejména jakýkoli podklad pro závěr, že by byla započitatelnou pro zařazení, postup, resp. propočtení jen ona služ. doba jmenovaných lesních, která počíná dnem 1. července 1919. Je proto žal. úřad na omylu, soudí-li, že ve smyslu § 2 zák. č. 137 z r. 1920 může být propočítána podle lhůt časového postupu úřednické skupiny D teprve služba ztrávená po 1. červenci 1919, nikoli však služ. doba před tímto termínem, a musilo tudíž nař. rozhodnutí zrušeno být po rozumu § 7 zák. o ss.

Č. 6399.

Pozemková reforma. — Administrativní řízení:
Má stpů v řízení podle § 2 zák. zák. povinnost, přičinit se sám o opatření listinných důkazů, které strana nabízí, které však sama opatřiti nemůže?

(Nález ze dne 15. března 1927 č. 5126).

V ě c: Likvidační komise církevních majetků na Slov. (adv. Dr. Jan Galla z Bratislavy) proti státnímu pozemkovému úřadu stran uznání osmi samostatných souborů majetkových a osmi nároků dle § 11 zák. zák.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádost, aby bylo uznáno, že následující ostřihomskému arcibiskupství knihovně připsané nemovitosti náležejí jiným právním subjektům, a to: a) diecesnímu semináři, b) I. vikariátu, c) II. vikariátu, d) III. vikariátu, e) beneficiu II. vikaristy, g) katedrálímu kostelu v Ostřihomi a že dlužno je tudíž pokládati za samostatné soubory nemovitostí ve smyslu § 2 zák. zák. Rovněž zamítl žal. úřad i další žádost za propuštění půdy dle § 11 zák. zák. stran jednotlivých souborů.

Rozhoduje o stížnosti setrval nss na názoru vysloveném a odůvodněném v nálezu o stížnosti téže st-lky Boh. 6401/27 adm., že totiž nesprávný je názor žal. úřadu i v nyní nař. rozhodnutí vyslovený, že úřad sám nebyl povinen učiniti kroky vedoucí k tomu, aby byl opatřen průvodní materiál listinný, na který se st-lka během řízení odvolávala a který dle tvrzení ničím nevyvrácených sama předložiti nemohla, totiž příslušné zakládací a věnovací listiny. Že listinami těmi chtěla st-lka prokázati skutečnosti relevantní, žal. úřad sám doznává, uváděje, že listiny ty jsou jediným přímým důkazem o právní existenci více souborů. Proto postup žal. úřadu, který odpírá i pokus o opatření listin těch, je vadný a ježto vadnost ta zaviněna byla nesprávným právním názorem o činnosti žal. úřadu při zjišťování skutkové podstaty, bylo i toto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost. K tomu přistupuje v daném případě i ta okolnost, že stpú a priori jako nerozhodný zamítl důkaz vedený zprávou min. škol. a církevní vrchnosti, uváděje, že zprávy ty mohly by míti jen ráz dobrozdání a tedy by úřad nevázaly. Není přece a priori vyloučeno, že min. škol., po případě církevní vrchnost má o majetkoprávních poměrech statků arcibiskupství ostříhomskému připsaných úřední znalost a že zprávy jejich, byť i neměly povahu autoritativního výroku o tom, jsou-li nemovitosti ty s hlediska zák. záb. souborem jediným či rozpadají-li se v 8 souborů, přece jen by mohly uvést fakta a okolnosti pro řešení otázky té významné. Je proto nesprávným i zamítnutí těchto st-lkou vedených důkazů.

Uvádí-li nař. rozhodnutí ve svých důvodech, že st-lka své tvrzení o existenci více právních subjektů ani nekonkretisovala a že správnost knihovního zápisu, dle něhož patří veškery sporné statky arcibiskupství ostříhomskému, ani v pochybnost neuvedla, sluší poukázati na toto:

Tvrzením, že statky ony patří osmi různým beneficiím, uvedla st-lka v pochybnost a tedy na spor otázku, je-li podle zák. vlastnickým subjektem nemovitostí oněch subjekt jediný či subjektů osm. V tom směru také svou žádost konkretisovala a nabídla se správnost tvrzení svého dokázati. To vychází ze žádostí, jež podala, i z protokolu o místním šetření. Že konkretisace nešla tak daleko, aby udala dobu a způsob, kdy a jak jednotlivá benefícia vznikla, a že i počet jich byl redukován s 10 na osm, to není v daném případě dostatečným podkladem pro závěr, že tvrzení st-lky je nesprávné, uváží-li se, že st-lka dle nepopřeneho svého tvrzení nemohla si získati od ostříhomského arcibiskupa potřebných dat a listin. Z nabídnutých důkazů proveden byl jediný, totiž důkaz knihami o tom, že majetek, o který jde, vede se dle osmi jednotlivých hospodářských správ. Nss sdílí názor žal. úřadem vyslovený, že toto vedení knih samo o sobě nedokazuje ještě existenci osmi samostatných objektů vlastnických, ale ovšem ani proti ní nesvědčí. Proto měl úřad přistoupiti k provedení dalších nabídnutých důkazů.

Č. 6400.

Pozemková reforma: I. Je nezákonné, rozhodne-li stpú o žádosti vlastníka za propuštění půdy ze záboru podle § 11 záb. zák., aniž dříve rozhodl o tvrzení vlastníkově, že zabrané nemovitosti tvoří